

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 1 septembrie 2023
(OR. en)

12101/23
ADD 1
LIMITE
PV CONS 39
RELEX 950

PROIECT DE PROCES-VERBAL
CONSILIUL UNIUNII EUROPENE
(Afaceri Externe)
20 iulie 2023

CUPRINS

Pagina

Activități fără caracter legislativ

3.	Afaceri curente	3
4.	Agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei	3
5.	Turcia.....	3
6.	Dimensiunea de politică externă a securității economice.....	3
7.	Diverse.....	3
ANEXĂ – Declarații de consemnat în procesul-verbal al Consiliului		4

Activități fără caracter legislativ

3. Afaceri curente

Consiliul a discutat despre China, relațiile UE-CELAC (Comunitatea Statelor Latinoamericane și Caraibiene), Armenia și Azerbaidjan, procesul de pace din Orientul Mijlociu și Tunisia.

4. Agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei

Schimb de opinii

Consiliul a desfășurat un schimb de opinii cu privire la răspunsul UE în contextul agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei.

5. Turcia

Schimb de opinii

Consiliul a desfășurat un schimb de opinii cu privire la Turcia.

6. Dimensiunea de politică externă a securității economice

Schimb de opinii

Consiliul a desfășurat un schimb de opinii cu privire la dimensiunea de politică externă a Strategiei europene pentru securitate economică.

7. Diverse

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de România cu privire la candidatura sa pentru un post de judecător la Curtea Internațională de Justiție (documentul 11830/23), de Austria, Republica Cehă și Slovacia cu privire la vizita lor în Macedonia de Nord din 13 iulie (documentul 11844/23) și de Germania și Danemarca cu privire la diplomația în domeniul climei (documentul 11995/23).

Punct pentru sesiunea restrânsă

Declarații privind punctele „A” fără caracter legislativ care figurează în documentul 11816/23

Referitor la
punctul 7 de pe
lista punctelor
„A”:

Decizia Consiliului privind semnarea și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat UE-Organizația Statelor ACP („acordul post-Cotonou”)
Adoptare

DECLARAȚIA AUSTRIEI

„Austria este pregătită să susțină abordarea propusă, dar se vede nevoită să sublinieze că, din considerente constituționale, Acordul de parteneriat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și membrii Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific, pe de altă parte, se poate aplica cu titlu provizoriu în conformitate cu dreptul internațional numai de la data la care Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene este notificat, în calitate de depozitar al acordului, cu privire la finalizarea procedurilor sale interne care reglementează intrarea în vigoare a acordului.”

DECLARAȚIA COMISIEI

- „1. Comisia ia act de intenția Consiliului de a adopta o decizie de modificare a propunerii Comisiei privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și membrii Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific (OSACP), pe de altă parte [COM (2021)312 final], pentru a schimba natura acordului de parteneriat, transformându-l dintr-un acord relevant numai pentru UE într-un acord mixt.
2. Comisia recunoaște necesitatea politică ca acordul de parteneriat să fie semnat cât mai curând posibil.
3. Cu toate acestea, Comisia își menține evaluarea juridică cu privire la natura de acord relevant numai pentru UE, împotriva căreia nu au fost invocate argumente juridice.
4. Prin urmare, Comisia nu acceptă excluderea dispozițiilor acordului enumerate la noul articol 4 de la aplicarea provizorie pe motivul că acestea nu intră în sfera de competență a Uniunii. În mod fundamental, Comisia consideră că Consiliul nu are competența de a modifica pe fond textul unui acord, astfel cum este anexat la o propunere de adoptare a unei decizii de semnare a acordului. Negociatorul are competența exclusivă de a negocia textul acordului și de a propune Consiliului semnarea acestuia.
5. Comisia își rezervă dreptul de a recurge, dacă este cazul, la toate mijloacele juridice de care dispune pentru a asigura respectarea dispozițiilor prevăzute de tratate.”

DECLARAȚIA UNGARIEI

„Adoptarea Programului de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare (CIPD) și a Platformei de acțiune de la Beijing în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile a întrunit un consens remarcabil. Prin acestea, exercitarea drepturilor omului a fost plasată în centrul dezvoltării și s-au realizat progrese importante în domeniul sănătății, al egalității între femei și bărbați și al educației de la adoptarea lor. Aceste domenii se află în centrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă care încorporează ca principii fondatoare respectarea universală a drepturilor omului și a demnității umane, statul de drept, justiția, egalitatea și nediscriminarea.

Ungaria rămâne fidelă angajamentelor sale privind drepturile omului, inclusiv privind apărarea și promovarea drepturilor femeilor și a egalității între bărbați și femei, în conformitate cu Legea fundamentală a Ungariei și cu dreptul primar, principiile și valorile Uniunii Europene, precum și cu angajamentele și principiile care decurg din dreptul internațional. În plus, egalitatea între femei și bărbați este consacrată ca valoare fundamentală în tratatele Uniunii Europene, în special la articolul 2 din TUE și la articolul 8 din TFUE. În conformitate cu cele sus-menționate și cu legislația sa națională, Ungaria interpretează conceptul de «gen» ca referindu-se la «sex» și conceptul de «egalitate de gen» ca referindu-se la «egalitate între femei și bărbați».

Ungaria și-a asumat angajamentul ferm față de punerea în aplicare a Programului de acțiune al CIPD și a Platformei de acțiune de la Beijing, precum și a Agendei 2030 și a obiectivelor sale de dezvoltare durabilă, care servesc, de asemenea, ca principale puncte de referință pentru sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente. Ungaria remarcă faptul că pentru termenul de «sănătate sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR)», precum și pentru chestiuni conexe precum „informații și educație cuprinzătoare în materie de sănătate sexuală și reproductivă» nu există o definiție juridică consensuală la nivel internațional și nici în cadrul Uniunii Europene. În plus, subiectul se referă la definițiile juridice care intră în sfera de competență exclusivă a statelor membre. Prin urmare, aceste chestiuni sunt interpretate și promovate de către Ungaria în contextul Agendei 2030, al Programului de acțiune al CIPD, al Declarației și Platformei de acțiune de la Beijing, precum și în conformitate cu legislația sa națională. Ungaria constată, în acest sens, că orientările tehnice internaționale ale UNESCO privind educația sexuală, astfel cum sunt menționate în acord, nu au fost adoptate sau aprobate de UE sau de toate statele sale membre și, prin urmare, nu pot fi considerate ca făcând parte din acquis-ul UE în niciun fel. Ungaria este de acord cu semnarea și aplicarea provizorie a acordului, înțelegându-se că simpla trimitere, în acord, la respectivele orientări tehnice internaționale ale UNESCO nu modifică situația juridică în această privință, nu creează un precedent în ceea ce privește trimiteri viitoare în alte acorduri internaționale sau documente ale UE și nu face în niciun fel orientările tehnice obligatorii pentru părți. În plus, inclusiv într-un context general, Ungaria consideră că nu ar putea rezulta niciun precedent juridic din adoptarea acestui document în ceea ce privește interpretarea SRHR.

Ținând seama de faptul că fluxurile migratorii ilegale sunt strâns legate de diferite forme de criminalitate organizată, care reprezintă o amenințare pentru toate țările și necesită o abordare cuprinzătoare în tratarea fluxurilor migratorii, Ungaria susține că trimiterile din acord la gestionarea migrației trebuie înțelese ca vizând să limiteze fluxurile de migrație mixtă în contextul articolului 79 alineatul (1) din TFUE, și anume numai cu respectarea deplină a obiectivului, consacrat de acesta, privind prevenirea imigrației ilegale și privind măsuri consolidate de combatere a acesteia, precum și cu respectarea dreptului statelor membre, astfel cum este prevăzut la articolul 79 alineatul (5) din TFUE, conform căruia dreptul statelor membre de a stabili volumele de admitere a resortisanților țărilor terțe nu trebuie afectat. Acest lucru nu aduce atingere politicii generale a Ungariei care vizează stoparea migrației ilegale în loc să gestioneze fenomenul.

În ceea ce privește trimiterile din acord la o migrație legală, desfășurată în condiții de siguranță și de ordine și la Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine (GCM), Ungaria constată că GCM nu a fost adoptat sau aprobat de UE sau de toate statele sale membre și, prin urmare, nu poate fi considerat ca făcând parte din acquis-ul UE în niciun fel. Ungaria este de acord cu semnarea și aplicarea provizorie a acordului, înțelegându-se că trimiterile din acord sus-menționate nu modifică situația juridică în această privință, nu creează un precedent în ceea ce privește trimiteri viitoare în alte acorduri internaționale sau documente ale UE și nu fac în niciun fel GCM obligatoriu pentru părți.”

DECLARAȚIA IRLANDEI

„Irlanda reamintește că, în cazul în care părțile decid, în cadrul prezentului acord, să încheie acorduri specifice în spațiul de libertate, securitate și justiție care ar urma să fie încheiate de UE în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile unor astfel de acorduri specifice viitoare nu ar fi obligatorii pentru Irlanda, cu excepția cazului în care UE, simultan cu Irlanda în ceea ce privește relațiile sale bilaterale anterioare, notifică Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific că Irlanda își asumă obligații în temeiul unor astfel de acorduri specifice viitoare ca parte a UE, în conformitate cu Protocolul nr. 21 privind poziția Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, orice măsuri interne ulterioare ale UE care ar urma să fie adoptate în temeiul titlului menționat anterior pentru a pune în aplicare prezentul acord nu ar fi obligatorii pentru Irlanda decât dacă aceasta ar notifica faptul că dorește să participe la măsurile respective sau le acceptă în conformitate cu Protocolul nr. 21.”

DECLARAȚIA POLONIEI

„Proiectul de acord post-Cotonou este incompatibil cu Tratatul privind Uniunea Europeană, cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu Carta drepturilor fundamentale, în măsura în care înlocuiește principiul «egalității între femei și bărbați» exprimat în tratate cu o expresie care nu este prevăzută în tratat, și anume «egalitatea de gen». Acolo unde acordul se referă la «egalitatea de gen», Polonia va interpreta acest principiu ca fiind principiul egalității între femei și bărbați, în conformitate cu articolele 2 și 3 din TUE și cu articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale. În plus, Polonia înțelege formularea «gen» cuprinsă în acest acord (și care nu figurează în tratate) drept «sex», în conformitate cu articolul 10, articolul 19 alineatul (1) și articolul 157 alineatele (2) și (4) din TFUE.

Polonia înțelege drepturile reproductive și alte drepturi derivate, sinonime sau similare acestora ca fiind doar acțiuni care pot viza sprijinirea și salvarea în mod direct a sănătății și a vieții umane și, prin urmare, se opune avortului în consecință și utilizării contracepției în cadrul acestor drepturi ca forme de promovare a sănătății, de planificare familială sau de garantare a drepturilor omului. Avortul nu este un drept al omului, ci o formă de privare de dreptul la viață.

În ceea ce privește așa-numita «educație sexuală», Polonia înțelege că aceasta înseamnă o educație adecvată vârstei și cu un conținut adecvat, în conformitate cu legislația poloneză corespunzătoare și cu programele de învățământ bazate pe aceasta.”

DECLARAȚIA PORTUGALIEI

„Cu respectarea principiului repartizării competențelor între Uniunea Europeană și statele sale membre, astfel cum este definit în tratate, Decizia Consiliului de autorizare a semnării și aplicării provizorii a Acordului de parteneriat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și membrii Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific, pe de altă parte, nu afectează autonomia decizională a Republicii Portugheze în chestiuni internaționale care țin de competența sa exclusivă, angajamentele aferente depinzând de finalizarea procedurilor interne de aprobare, în conformitate cu principiile și normele constituționale.”

DECLARAȚIA UNGARIEI

„Ungaria recunoaște și promovează egalitatea între femei și bărbați în conformitate cu Legea fundamentală a Ungariei și cu dreptul primar, cu principiile și valorile Uniunii Europene, precum și cu angajamentele și principiile care decurg din dreptul internațional. În plus, egalitatea între femei și bărbați este consacrată ca valoare fundamentală în tratatele Uniunii Europene, în special la articolul 2 din TUE și la articolul 8 din TFUE. În conformitate cu acestea și cu legislația sa națională, Ungaria interpretează conceptul de «gen» (*gender*) ca referindu-se la «sex» și conceptul de «egalitate de gen» (*gender equality*) ca referindu-se la «egalitatea între femei și bărbați».”

DECLARAȚIA POLONIEI

„Egalitatea între femei și bărbați este consacrată ca drept fundamental în tratatele Uniunii Europene. Polonia asigură egalitatea între femei și bărbați în cadrul stabilit prin sistemul juridic național polonez, în conformitate cu tratatele internaționale privind drepturile omului și în cadrul stabilit de valorile și principiile fundamentale ale Uniunii Europene.

Din aceste motive, expresia «egalitate de gen» va fi interpretată de Polonia ca referindu-se la egalitatea între femei și bărbați, în conformitate cu articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolul 8, articolul 153 și articolul 157 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Polonia aderă la consensul cu privire la Concluziile Consiliului privind prioritățile UE pentru cea de a 78-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite cu titlu excepțional și numai în perspectiva celei de a 78-a sesiuni viitoare a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Nu considerăm elementele specifice ale concluziilor sus-menționate drept o formulare convenită și o bază pentru orice viitoare negocieri.”

DECLARAȚIILE COMISIEI

„1. Competențele de executare

Comisia ia act de faptul că Consiliul și-a rezervat pentru sine competențe de executare cu privire la măsurile restrictive având în vedere sprijinul militar acordat de Iran pentru războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei pentru a asigura coerența cu procesul de modificare și revizuire a anexei la Decizia (PESC) 2023/XXX. Făcând trimitere la articolul 291 alineatul (2) din tratat, Comisia își menține punctul de vedere conform căruia ar fi fost mai potrivit să se confere Comisiei competențe de executare. În cauza C-440/14 P, National Iranian Oil Company («NIOC»)/Consiliul și Comisia, Curtea de Justiție a confirmat că se pot atribui Consiliului competențe de executare în «cazuri speciale și temeinic justificate». Prin urmare, Comisia este de părere că această cauză nu poate fi considerată drept precedent pentru toate măsurile privind competențele de executare în legătură cu regulamentele Consiliului de impunere a unor măsuri restrictive. Mai mult, dat fiind că noțiunea de «executare» cuprinde aplicarea normelor la cazuri particulare prin intermediul unor acte cu aplicare individuală, este absolut necesar ca autoritatea de executare să fie în măsură să asigure respectarea tuturor garanțiilor procedurale la care au dreptul persoanele respective.

2. Derogările din rațiuni umanitare

Comisia ia act de faptul că Consiliul nu a reușit să ajungă la un acord cu privire la adoptarea unei derogări din rațiuni umanitare adecvate pentru situația umanitară din Iran. Reamintind derogarea extinsă prevăzută în Rezoluția 2664 (2022) a Consiliului de Securitate al ONU în ceea ce privește armele de distrugere în masă din Iran și având în vedere riscul de conformitate excesivă, Comisia consideră că ar fi preferabil să existe derogări consecvente în cadrul diferitelor măsuri restrictive privind Iranul. Acționând astfel, Consiliul sprijină un sistem fragmentat de derogări/scutiri aplicabile în cadrul diferitelor regimuri de sancțiuni care afectează Iranul sau operatorii iranieni, ceea ce ar îngreuna asistența umanitară.

3. Obligațiile de raportare, schimbul de informații și sancțiunile pentru încălcarea măsurilor restrictive

Comisia ia act de faptul că, având în vedere sprijinul militar acordat de Iran pentru războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, Consiliul nu a introdus pe deplin dispozițiile privind obligațiile de raportare, schimbul de informații și sancțiunile penale, după caz, pentru încălcarea măsurilor restrictive, astfel cum au fost propuse în comun de Comisie și de Înalțul Reprezentant. Comisia consideră că dispozițiile ar trebui incluse în regulamentele Consiliului de impunere a unor măsuri restrictive pentru a permite Comisiei să își exercite rolul prevăzut în tratat de a asigura punerea în aplicare a dreptului Uniunii și pentru a asigura punerea în aplicare uniformă și respectarea adecvată a măsurilor restrictive ale UE de către statele membre.

4. Interdicțiile de călătorie

Comisia ia act de faptul că Consiliul nu a introdus, în regulamentul Consiliului de transpunere în dreptul UE a deciziei Consiliului, dispoziții care să interzică intrarea sau tranzitul pe teritoriul statelor membre ale UE. Procedând astfel, Consiliul nu respectă în mod corespunzător competențele Uniunii prevăzute în Tratatul privind funcționarea UE în domeniul politicilor în materie de vize, controlul frontierelor și migrație legală și nu asigură aplicarea uniformă de către statele membre a măsurilor restrictive ale UE.”

DECLARAȚIA COMUNĂ A BELGIEI, FINLANDEI, GERMANIEI, ȚĂRILOR DE JOS ȘI ROMÂNIEI

„Noi, cosemnatarii, salutăm adoptarea deciziei Consiliului și a regulamentului Consiliului privind măsuri restrictive având în vedere sprijinul militar acordat de Iran pentru războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei.

Cu toate acestea, regretăm faptul că decizia Consiliului conține o dispoziție (articolul 4) care adaugă necesitatea unanimității pentru întocmirea și modificarea listelor de sancțiuni, în locul votului cu majoritate calificată. Această cerință va afecta negativ impactul și eficacitatea regimului de sancțiuni și obiectivele urmărite de acesta.

Facem trimitere la articolul 31 alineatul (2) din TUE, care prevede că «Consiliul hotărăște cu majoritate calificată [...] în cazul în care adoptă o decizie care definește o acțiune sau o poziție a Uniunii». Acest lucru înseamnă că deciziile de întocmire și modificare a unei liste de sancțiuni trebuie luate prin vot cu majoritate calificată.

Dorim să reafirmăm că acordul nostru de astăzi cu privire la decizia Consiliului nu semnaleză în niciun fel o schimbare a poziției noastre generale în ceea ce privește votul cu majoritate calificată și nu ar trebui considerat un precedent.

În această privință, propunem Consiliului să revină asupra acestui subiect și să desfășoare o discuție orizontală deschisă cu privire la această chestiune, în condiții adecvate, care să nu fie legată de nicio propunere specifică aflată în discuție.”
